

CREDIINȚA APOSTOLICĂ

“Să luptați pentru credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna.” — Iuda 3

Vol. I. Nr. 8

Los Angeles, California, Mai 1907

Abonament gratuit

Tabăra din Los Angeles a Misiunii Credința Apostolică

Ne așteptăm să avem o tabără mare în Los Angeles, începând din 1 iunie și care să continue aproape patru luni.

* * *

Locul ales pentru tabără este în vecinătatea ieșirii din oraș, la câțiva kilometri distanță față de centrul orașului într-un crâng de sicomori și stejari lângă Hermon. Călătoria este doar cinci cenți cu tramvaiele electrice care circulă din șapte în șapte minute. Locul pentru tabără se află la o distanță de doar trei colțuri de stradă față de stația în care opresc tramvaiele.

* * *

Ne așteptăm să avem un cort cu o capacitate de 1000 de locuri pe scaune. În crâng va fi spațiu pentru multe corturi individuale. Locurile pentru corturile individuale sunt fără taxă. Aerul este proaspăt, fiind adus de briza de mare care vine din largul oceanului, iar apa potabilă este din belșug. Acolo puteți să vă rugați cât de tare doriți. Împrejur sunt dealuri împădurite și ne așteptăm ca toate să răsune de cântările și rugăciunile sfinților, precum și de strigătele sufletelor născute din nou.

* * *

Va fi și un cort separat pentru adunările cu copii în care se vor ține servicii în fiecare zi. Așa că, va fi o tabără a copiilor, cât și o tabără pentru adulți. Vor fi lucrători competenți ca să le predea învățăături și care să îi ajute spiritual. Ne așteptăm să fie un timp al mântuirii în rândul copiilor. De asemenea, sunt prevăzute și întâlniri ale mamelor.

* * *

Lucrători din toate misiunile din Los Angeles și din împrejurimi, care sunt una cu noi, în virtutea faptului că sunt botezați de un singur Duh într-un singur Trup, se vor uni în această tabără. Serviciile vor continua în Misiunea Azusa în fiecare seară, la fel ca întotdeauna, iar un grup va merge din tabără să continue lucrarea. De asemenea, alte misiuni își vor continua lucrarea lor.

* * *

Un grup amplu de lucrători ai Duhului Sfânt, bărbați și femei pe care Dumnezeu i-a înzestrat pentru slujirea Lui, va fi prezent pentru a continua adunarea, sub călăuzirea binecuvântatului nostru Răscumpărător pe care noi Îl cinstim ca fiind Marele Conducător și Călăuzitor. Se va înălța multă rugăciune spre Dumnezeu pentru ca El să facă din aceasta o vreme a cercetării poporului Său cu mântuire și o revărsare a Cincizecimii, cum nu am mai avut parte niciodată înainte. Partea administrativă a lucrării este aranjată prin rânduială și în formă sistematică. Personal de serviciu instruit corespunzător are în grijă tot locul, ridicarea corturilor, etc.

* * *

Lucrătorii diverselor misiuni se adună mai întâi pentru a se sfătui în privința taberei. Ne-am plecat pe genunchi ca să Îi cerem Domnului resurse financiare, iar mărturia a venit cum că rugăciunea a fost ascultată. Duhul s-a revărsat peste noi. Ne-am ridicat de pe genunchi și ne-am hotărât să închiriem locul pentru patru luni. Înainte ca

adunarea să se încheie, puterea lui Dumnezeu într-atât a umplut locul acela, încât cineva a căzut sub putere, iar adunarea s-a transformat într-un serviciu penticostal.

* * *

Un anumit număr de persoane sunt dornice să își ofere serviciile în privința curățirii și pregătirii locului. Nu s-au făcut colecte, dar câteva sute de dolari deja fuseseră oferite pentru tabără. Dumnezeu ascultă rugăciunea și își pune pecetea pe rugăciune.

* * *

Cercetând locul pentru tabără.

În vara trecută, în timpul zilelor fierbinți, când mulțimea umplea Misiunea Azusa toată ziua, oamenii se ridicau adeseori și spuneau că L-au lăudat pe Dumnezeu pentru ce a făcut El pentru ei „în dimineața aceasta,” fără să își dea seama că soarele apunea și că era seară. Ei nu mâncaseră toată ziua și totuși acceptau să stea la picioarele lui Isus, astfel că au pierdut noțiunea timpului și stăteau acolo în zăduf, ștergându-și sudoarea de pe fețele lor. M-am gândit cât de mulțumit a fost Dumnezeu cu acea stare și cât de încântat va fi El să le ofere un loc plăcut la umbră în care să se închine.

În urmă cu câteva săptămâni, sora noastră citea, într-o duminică dimineața în Misiunea Azusa, scrisorile de peste hotare și din țară, iar în timp ce ea citea despre o tabără din partea de est, a spus că a crezut că Domnul ne va da și nouă o tabără aici. Domnul a început să îmi vorbească despre tabără. El mi-a vorbit în timpul nopții și în dimineața următoare povara taberei deja era în inima mea, încât am lăsat munca deoparte, m-am dus la Misiune și am întrebat-o pe sora noastră dacă Domnul i-a pus pe inimă unde anume urma să aibă loc tabăra. În dimineața aceea, mi s-a părut că vedeam într-o vedenie crângul și micuțele corturi albe peste tot. Și Dumnezeu ne-a arătat la amândoi același loc. În timp ce vorbeam, un frate a intrat cu povara taberei în inimă. Fratele nu a putut să doarmă pentru că se gândea la tabără și se gândea unde să fie. Noi am spus că vom merge cu toții și vom cerceta locul, așa că un grup format din noi a pornit într-acolo.

Când am ajuns noi acolo, fiecare pas pe care îl făceam părea a-L lăuda pe Dumnezeu. Chiar și copacii parcă aplaudau și ziceau: „Lăudă lui Dumnezeu!” Mergând noi pe Calea Arroyo, cerul s-a pogorât în sufletele noastre ca să ne salute, iar noi am spus: „Cu siguranță că Dumnezeu este în acest loc.” Apoi, a început să ne fie sete și ne-am dus la casa unei surori ca să bem apă de la fântâna din curtea ei. Ea a ieșit plină de bucurie, căutând să își primească Cincizecimea. În timp ce noi am început să bem apă, ne-am gândit cum va adăpa Dumnezeu sufletele însetate și am cântat cântarea: „Vechea fântână din Samaria.” Și puterea lui Dumnezeu a venit peste noi toți. Ne-am dus înapoi și am cercetat din nou locul pentru tabără. Cu siguranță că arăta precum țara Beula. Ne-am dus mai departe și l-am vizitat pe un scump frate în vârstă din Hermon, iar el s-a bucurat de viitoarea tabără. Cu toții ne-au primit bine și L-au lăudat pe Dumnezeu. – Un membru al comitetului.

* * *

Se poartă negocieri în vederea reducerii tarifelor pe toate liniile ferate de transport pentru cei care participă la tabără.

* * *

La sosirea în Los Angeles, luați tramvaiele spre South Pasadena (Pasadena de Sud) sau Church of Angels (Biserica Îngerilor) și coborâți la Sixtieth Avenue (Bulevardul Șaizeci).

* * *

Corturile pot să fie cumpărate sau închiriate la prețuri rezonabile la tabără. Aduceți cu dumneavoastră proviziile necesare locuirii în corturi.

* * *

Pentru informații complete în privința taberei, adresați-vă la TABĂRA CREDINȚA APOSTOLICĂ, STR. AZUSA NR. 312, LOS ANGELES, CALIFORNIA.

ADUNĂRI PENTICOSTALE.

În Little Rock, Arkansas.

Data 7 mai. – Îi mulțumesc lui Dumnezeu că sunt vrednic să proclam biruința prin Isus Cristos, Domnul nostru. Acum ne aflăm în mijlocul unei mari așteptări. Focul se revarsă, iar oamenii primesc botezul tot timpul. Duhul Sfânt lucrează în mijlocul nostru ca niciodată înainte. Domnul ne-a făcut cunoscut faptul că vorbirea în limbi este dovada biblică a botezului în Duhul Sfânt. Eu și fratele Jeter ținem serviciul aici cu alți câțiva frați. Duhul Sfânt este la cârmă. Rugați-vă mult ca să nu stăm în calea Duhului Sfânt, ca El să poată să conducă lucrurile așa cum Îi este Lui potrivit. – D. J. Young, Strada Hickory, nr. 212 N, Pine Bluff, Arkansas.

În Topeka, Kansas.

Misiunea de pe Bulevardul Kansas, nr. 926 N, data 9 mai. – Cu siguranță că este minunat felul în care Domnul lucrează în toată lumea, iar eu sunt bucuros să am parte de o părticică din această mare lucrare. Lăudat să fie Numele Lui. Aici, lucrarea merge înainte și câteva persoane care își caută Cincizecimea stăruie. Cel puțin șase au primit botezul și au vorbit în limbi. Sora Culp s-a întors la noi venind din Los Angeles, unde și-a primit Cincizecimea. Dumnezeu o folosește aici pentru slava Lui la vorbirea în limbi și vorbind despre lucrările Lui minunate. Noi am avut parte de o duminică binecuvântată. Serviciul de după-masă s-a prelungit până seara. Puterea lui Dumnezeu s-a pogorât peste una dintre surori. Ea s-a ridicat de la altarul de rugăciune strigând și lăudându-L pe Dumnezeu peste tot în casa de adunare. Soțul ei a căzut pe spate, fiind sub putere. El a mărturisit că era mai aproape de Domnul decât fusese până atunci. Alții stăruie cu sinceritate. Diavolul luptă din greu, dar noi suntem hotărâți să rămânem pe ogor și să lăsăm ca Dumnezeu să lucreze cu noi în felul Său. – C.E. Foster.

În Chicago, Illinois.

Bulevardul North, nr. 943 W, data 11 aprilie. – Serviciile noastre sunt într-adevăr minunate de când mi-am primit Cincizecimea. Din prima zi în care am ajuns acasă, clădirea misiunii nu mai putea să cuprindă oamenii, iar eu am mers în sălile din spatele clădirii misiunii și cu toții le-am folosit pentru revărsare și rugăciune și încă nu putem să cuprindem în clădire mulțimile în ziua de duminică. Cel mai bun lucru dintre toate e că Duhul lucrează cu mare putere, oamenii se prăbușesc sub putere, iar mulți au ajuns până la capăt și au vorbit în limbi. Scumpa mea soție și-a primit Cincizecimea curând după ce ne-am întors acasă și ieri unul dintre prezbiterii noștri, care stăruise luni în șir, a primit și el. Aleluia! Oamenii vin de pretutindeni, iar interesul și puterea cresc zi de zi în măsura în care eu nu am văzut niciodată și nicăieri mai mult din puterea lui Dumnezeu cum o vedem cu toții aici din când în când. Cel mai bun lucru dintre toate este că totul vine de la Dumnezeu – nu e nimeni care să pretindă vreun merit – Dumnezeu vine cu putere și preia totul.

Noi nu uităm niciodată să ne rugăm pentru Misiunea Strada Azusa și nădăjduiesc că și voi vă aduceți aminte de noi. Iubiților, să umblăm cu blândețe înaintea Domnului și să Îi dăm Lui toată slava pentru ceea ce El face și El va fi cu noi. Mă simt ca și cum stau la picioarele Sale tot timpul.

Data 13 aprilie. – Este minunat felul în care El lucrează în mijlocul nostru. Unul după altul ajung să primească botezul și vorbesc în limbi. Serviciul care a început aseară a ținut toată noaptea.

În Memphis, Tennessee.

Data 2 mai. – Domnul Dumnezeu nostru este cu noi în locul acesta, iar sfinții își primesc Cincizecimea. Nu l-am întâlnit niciodată pe diavolul cu atâta putere de împotrivire ca și aici. Un bărbat a venit la serviciu, trăgându-și soția cu forța de la altarul de rugăciune și apoi amenințându-mă cu moartea pe mine și pe alții. Dar, slavă lui Dumnezeu, că acel bărbat a fost învins de puterea lui Dumnezeu. Soția lui a primit botezul și a vorbit în limbi, iar aseară bărbatul a venit înapoi la serviciu și zice că trebuie să-și primească Cincizecimea. Laudă lui Dumnezeu. Apoi, am primit vești de la biserica fratelui Mason. Puterea se revarsă și multe suflete sunt umplute și vorbesc în limbi. Eu l-am întâlnit pe fratele Mason săptămâna trecută și am văzut că era plin cu binecuvântatul Duh Sfânt. El este un frate scump. Aici se duce o bătălie, dar Dumnezeu nostru se luptă pentru noi. Noi suntem aici doar pentru a rămâne liniștiți și pentru a vedea mântuirea Domnului. Sfinții se strâng aici din Mississippi, Missouri și din diverse părți din Tennessee. Această lucrare din Memphis este acum pe punctul de a continua toată vara. Îmi este atât de dor să vă revăd pe toți încă în viața aceasta, dar dacă nu, atunci am să vă întâlnesc la ospățul nunții Mielului – G.B. Cashwell.

În Alliance, Ohio.

Ne aflăm în mijlocul unei grațioase revărsări a Duhului Sfânt în consacrarea noastră de zece zile. Oamenii vin așa cum veneau la Ierusalim, dornici să cunoască la desăvârșire calea lui Dumnezeu. Treisprezece au zăcut dintr-o dată sub putere, unii care deja își primiseră mai înainte Cincizecimea, acum primesc profeția, multe mesaje dulci cerești. Un tânăr irlandez în vârstă de douăzeci de ani, un orfan, a fost mântuit pe un vapor în urmă cu doi ani, când păstorul Lupton se îndrepta spre Africa. El a venit la Casa de aici, unde în urmă cu două săptămâni a primit Cincizecimea în câteva zile. Dumnezeu l-a folosit în chip minunat, făcându-l să fie o așa binecuvântare pentru toți. Tânărul a profețit sub putere mai mult de șase ore. El vorbea despre țările din Africa și a vorbit despre multe dintre locurile pe care păstorul Lupton le-a vizitat. Tânărul nu a fost niciodată în Africa, dar era în drum spre Anglia când a fost mântuit.

Un medic de la Colegiul Oberlin s-a ridicat în adunare în timp ce păstorul McKenney transmitea un mesaj și a zis: „Eu cred mesajul. Eram neîncrezător, dar acum sunt convins că este adevărat.“ Altarul de rugăciune s-a umplut dintr-o dată cu bărbați, iar niște femei au îngenuncheat la scaunele din față.

Oh, cât de mult ne place să cinstim scumpul Sânge. Este așa o binecuvântare să stai și să vezi mântuirea lui Dumnezeu. Noi socotim că Duhul Sfânt este credincios.

Un foarte mare număr dintre noi ne bucurăm acum de Cincizecime în Ohio. Cincizecimea se răspândește repede. Primim multe telefoane urgente. „Rugați-vă mult pentru lucrători. Diavolul se ține tare după noi.“ – I. C.

În Minneapolis.

Strada Cedar, nr. 320 S, data 15 aprilie. – Ieri, prima noastră duminică, a fost o mare biruință pentru Domnul. La serviciile de după-masă și de seară, altarul de rugăciune a fost ticsit cu stăruitori sinceri și dornici între cincizeci și șazeci de persoane în seara trecută. Eu am sentimentul că Dumnezeu va cuprinde Minneapolis cum nu a mai făcut-o niciodată înainte. Slavă Lui! Noi oferim bucatele tari ale Cuvântului, propovăduim pocăința și restituirea pagubelor ca singura temelie pe care Duhul Sfânt va clădi, iar El clădește. Cei de la Dowie își închid misiunile și vin cu noi. Noi avem o sală mare și ieri a fost plină toată ziua. Aleluia!

Data 3 mai. – Aceasta este o binecuvântată zi după marea noastră biruință din seara trecută. O soră și-a primit Cincizecimea și a vorbit un timp în limbi. Unii au înțeles-o când ea a vorbit în limba poloneză, iar alții au recunoscut câteva propoziții în limba cehă din Bohemia. Eu am mai recunoscut limba chineză când ea a vorbit, iar altcineva a recunoscut limba italiană. Sora a cântat minunat în limba norvegiană. Desigur că diavolul a fost agitat și a tunat cu amenințări că mă va arunca în închisoare pentru că unii au susținut că este hipnotism. Avem parte de servicii minunate. Fratele Pendleton a simțit prezența focului Duhului Sfânt așa cum am simțit-o și eu la începutul serviciului din seara trecută. El nu a predicat, iar după intonarea câtorva cântări ne-am dus la altarul de rugăciune. Surorile suedeze sunt cu noi. Vaporul lor pleacă în data de 17 mai. Ele sunt femei binecuvântate ale lui Dumnezeu. – J. R. Conlee.

În Denver, Colorado.

Strada Welton, nr. 1312, data 18 martie. – Păcătoșii sunt mântuiți, credincioșii sunt sfințiți și botezați cu Duhul Sfânt și cu foc și vorbesc în limbi. Altarul de rugăciune este plin cu stăruitori în fiecare după-masă și în fiecare seară, iar oamenii sunt vindecați de tuberculoză, reumatism, gârbovire, afecțiuni locomotorii, boli ale ochilor și ale urechilor, etc.

Dintr-o doamnă a fost scoasă o legiune de draci, ea fost mântuită și botezată cu Duhul Sfânt, totul în decurs de o oră și a vorbit în limbi la serviciul de seară. Aici, dintr-un tânăr suedez a fost scos un demon, iar tânărul a primit botezul Duhului Sfânt, vorbind în limbi, în decurs de două ore și jumătate.

Oameni de toate vârstele, având tot felul de boli, vin pentru vindecare și surzii și schiopii și orbi. Aici, Faptele Apostolilor se repetă. Batiste sunt binecuvântate și sunt trimise bolnavilor din alte locuri, iar copiii lui Dumnezeu primesc binecuvântatele batiste pentru soții și copiii lor necredincioși și pentru cei bolnavi de aici din Denver și din împrejurimi. Aceasta schițează lucrarea care continuă aici în ultimele două sau trei săptămâni. Mai vreau să vă spun și că Dumnezeu trimite și câte un translator din când în când. Aici, într-o seară, un tânăr văcar din tribul indienilor Creek a intrat și a auzit pe una dintre surori vorbind în limba tribului indian Creek, iar într-o altă seară a venit o doctoriță care a înțeles trei limbi pe care ea le vorbea. – Doamna Nora Wilcox.

CINCIZECIME ÎN ANGLIA.

Fratele care a plecat din Anglia pentru a investiga lucrarea din Norvegia, fratele A. A. Boddy, de la Casa Parohială a Sfinților din Monkwearmouth, Comitatul Sunderland, Anglia, a trimis următoarele, sub forma unei broșuri.

Vorbirea în limbi. Este de la Dumnezeu?

În primăvara și în vara anului 1906, Dumnezeu a început să răspundă strigătului prelungit al unora dintre copiii Lui înfometați, un strigăt pentru Cincizecime cu dovezi din Scriptură.

Rând pe rând au devenit în sfârșit conștienți, în timp ce marea putere a lui Dumnezeu a venit peste ei, că ei vorbesc în extaz divin cu un glas care nu era al lor și într-o limbă, fie omenească, fie îngerească, pe care ei nu o știau, și până când unii au primit darul tălmăcirii nu s-a știut ce se rostea. Se vorbeau lucruri tainice adresate lui Dumnezeu pentru propria lor zidire. (1 Corinteni 14:2-4)

Lucrarea, despre care autorul acestor rânduri crede că a fost de la Dumnezeu, a venit mai aproape de noi. El însuși (în acest an 1907) a auzit nenumărați bărbați și femei plini de Duhul Sfânt și chiar copii proslăvindu-L pe Dumnezeu în limbi. Toți credeau în Lucrarea de pe Cruce, adorându-L pe Cel răstignit. Păcătoșii erau convertiți. Autorul a participat la opt adunări și îl laudă pe Dumnezeu din toată inima pentru acea părtășie. El poate să depună mărturie că toți sunt întăriți prin cunoașterea faptului că Duhul Sfânt a pus stăpânire deplină, că ei sunt umpluți cu o bucurie negrăită și plini de slavă. Însă, acum Dumnezeu lucrează prin harul Său în mijlocul nostru cu semne și cu daruri.

Autorul acestor rânduri poate să mărturisească în calitate de martor bucuros. El ar fi putut să scrie despre niște lucruri foarte ciudate. Rugăciunea sinceră care se înalță de luni în șir primește răspuns slăvit, iar lucruri și mai mărețe sunt pe punctul de a se întâmpla. Slavă Mielului cu șapte coarne și șapte ochi! Toți să ne păstrăm în adevăr față de El și să rămânem cu viața noastră ascunși în El. (Apocalipsa 5:6; Coloseni 3:3).

Dumnezeu înconjură toată lumea cu acest semn al revărsării Duhului Său.
O scrisoare sosită dintr-o altă parte a țării noastre spune:

„Sora noastră și alte două sau trei persoane stăruie de câteva luni. Ea într-atât a înfometat încât a ajuns la punctul unui chin al sufletului ei, după care a venit o odihnă a credinței, bucuriei și păcii. La scurt timp după aceasta (cam la vreo trei săptămâni) în timp ce ea își vedea de treburile gospodărești, Duhul Sfânt s-a pogorât peste ea și ea a rostit câteva vorbiri în limbi, iar pe măsură ce timpul trecea vorbirile au devenit mai cursive. Fratele nostru, care și-a primit recent Cincizecimea, îl laudă pe Mielul lui Dumnezeu (fiind sub puterea Duhului) când a început pentru o vreme o cântare fără cuvinte (închinându-se în Duhul), apoi câteva vorbiri în limbi și tot așa până când a ajuns să vorbească extrem de fluent. Din experiență pot să spun că ducem o bătălie groaznică cu puterile iadului, dar învățăm să revendicăm biruința prin Sângele Lui, iar Domnul ne învață să lăsăm totul în mâinile Sale.“

Semnul minunat din anul 1906 este restabilirea vorbirii în limbi, care prevestește propovăduirea Evangheliei curate tuturor popoarelor, propovăduire care trebuie să fie făcută înaintea sfârșitului vremii pentru neamuri (Matei 24:14) – Epoca profetică.

Nu trebuie să îți forțezi mintea pentru ca să primești Duhul Sfânt, ci trebuie doar să crezi Cuvântul lui Isus, iar Domnul revarsă Duhul Sfânt în inima ta în mod liber, întocmai ca și aerul pe care îl respiri.

Ceea ce oamenii au nevoie azi este o mântuire pe care să o experimenteze, înfăptuită în inimile lor, noi avem ceva care va sta împotriva tuturor forțelor și puterilor iadului. Dumnezeu este viața noastră. El este totul în toate pentru noi, este Cristos, Fiul Dumnezeului Celui Viu.

Oamenii Bisercii „Vanguard“ din St. Louis sunt în așteptarea lui Dumnezeu în vederea revărsării Duhului, iar un frate a primit botezul Duhului Sfânt și acum vorbește în limbi. În prezent, ziarul lor se numește „The Banner of Truth“ (Stindardul Adevărului).

Un frate norvegian din Brooklyn, New York, citea despre Cincizecime în Christiana când a fost botezat cu Duhul Sfânt și a început să vorbească în diferite limbi. Era cam pe la miezul nopții în data de 26 ianuarie. Numele lui este Oscar Halvorsen de pe Strada 13, nr. 293. Încă alte trei persoane din Brooklyn vorbesc în limbi.

Pagina 2

CREDINȚA APOSTOLICĂ

Strada Azusa Nr. 312

Publicată de

MIȘCAREA CREDINȚA APOSTOLICĂ

din Los Angeles.

Abonament gratuit.

Pentru ziar, vă rugăm să scrieți adresele cu claritate.

Ziarele sunt gratis, dar nu pentru a fi risipite. Dați ziarul dumneavoastră altei persoane pentru a-l citi. În cazul în care aveți nevoie de mai multe ziare, scrieți-ne.

Oricine care dorește ultimele patru numere ale ziarului, poate să le obțină atâta timp cât mai sunt.

Banii pentru acest ziar sunt donați de bunăvoie, fără colecte, fără taxări. Toate cheltuielile sunt acoperite în avans. Aceasta este modalitatea cea mai binecuvântată pe care noi am văzut-o vreodată pentru a avea un ziar. Este modalitatea pentecostală. Tot la câteva săptămâni auzim că apare câte un ziar pe linia aceasta în rândul pentecostalilor.

Costul publicării ultimului ziar a fost de aproximativ o jumătate de cent sau de aproximativ 200 de dolari pentru 40.000 de exemplare. Costul expedierii unui exemplar este de un cent sau o jumătate de cent atunci când sunt împăturate. Multe ziare sunt expediate prin intermediul prietenilor. S-au răspândit în toată lumea.

Noi expedim ziare doar acelor persoane care credem că au grijă să le transmită altor suflete înfometate. Duhul s-ar întrista de orice neglijență sau extravaganză în privința lucrării Domnului și credem că Duhul Lui se va odihni peste lucrare atâta timp cât noi Îl cinștim în fiecare detaliu în munca de publicare.

În biroul de editare există un duh de armonie și unitate. Noi simțim puterea lui Dumnezeu în timp ce redactăm aceste binecuvântate comunicări. Toate birourile sunt locuri de rugăciune și laudă, iar puterea lui Dumnezeu se pogoară peste lucrători în timp ce ei împăturesc ziarul. Avem sentimentul că suntem răsplătiți când auzim că sunt suflete botezate cu Duhul Sfânt în timpul citirii ziarului.

Pentru această vară sunt anunțate următoarele Tabere Pentecostale:

Lamont, Oklahoma, între 15 și 30 mai.
Los Angeles, California, din 1 iunie aproximativ patru luni.
Allinace, Ohio, între 13 și 23 iunie sau chiar mai mult.
Denver, Colorado, între 12 iulie și 8 septembrie.

Acum există un ziar pentecostal gratuit în Calcutta, India. Numele ziarului este „Pntecostal Power“ (Putere Pentecostală). Este un ziar binecuvântat plin cu mărturii, mărturii ale botezului cu foc și plin cu învățătură sănătoasă. De asemenea, noi am primit un alt nou ziar pentecostal publicat gratuit în Homestead, Pennsylvania. Numele ziarului este „Latter Rain“ (Ploaie Târzie) și are comunicări minunate. Chiar în timp ce ziarul nostru se tipărește, am primit „A Call to Faith“ (O Chemare la Credință), un alt ziar pentecostal prețios publicat gratuit în Martinsburg, Virginia de Vest. Cu acesta sunt cel puțin șapte noi ziare care vestesc fără plată această revărsare pentecostală.

„Cincizecimea a cuprins țara, iar prin străduința fratelui Cashwell un mare număr al oficialităților și membri ai Bisericii Sfințeniei Botezată cu Foc (Fire-Baptized Holiness Church) au renunțat la teoriile lor făcute de oameni despre Cincizecime, au îngenuncheat și au primit botezul pentecostal adevărat, urmat de dovada biblică.“

„Atât cât putem să aflăm, supraveghetorii generali, prezbiterii conducători și evangheliștii sunt cu toții atinși, cu câteva excepții, iar noi ne îndreptăm privirile spre Dumnezeu pentru a continua lucrarea până când ajungem o unitate în trăsăturile Bibliei. A fost greu pentru noi să murim, dar Dumnezeu a lucrat în chip minunat, după cum veți vedea prin The Apostolic Evangel (Evangheliarul Apostolic), și avem sentimentul că mari lucrări vor fi de acum înainte.“

„La fel ca voi înșivă, noi ne-am hotărât să nu intrăm în datorii pentru a scoate ziarul și este minunat și glorios felul în care Dumnezeu vine în întâmpinarea nevoilor noastre.“

„Editorul nostru, fratele J. H. King, probabil că se va afla în Oklahoma în luna mai, cu fratele Cook și s-ar putea să meargă să vă facă o vizită. – A. E. Robinson, Royston, Georgia.“

Puterea pentecostală cuprinde în calea ei biserici, misiuni, azile, închisori, spitale și barăci de soldați. Oamenii sunt curățiți prin Sângele lui Isus și prin puterea Duhului Sfânt. Sfinții Domnului din Los Angeles până în Africa și India vorbesc în limbi și Îl proslăvesc pe Dumnezeu. Ei au candelile pregătite și umplute cu untdelemn, sunt sigilați pe frunte pentru ziua răscumpărării. Ei au socotit prețul, au renunțat la tot, au plătit prețul, nu le e teamă să moară și sunt gata să fie strămutați și duși departe. Ei sunt hotărâți să știe că nimic nu mântuiește decât Isus Cristos și El răstignit. Duhul Sfânt este un Oaspete iubitor și plin de afecțiune. El a câștigat inimile oamenilor prin rugăciunea Lui, prin cântări și prin propovăduiri. Propovăduirea Duhului Sfânt nu se face prin cuvinte ademenitoare ale înțelepciunii vreunui om, ci El premărește Sângele Mântuitorului și Îl propovăduiește pe Isus Cristos care a biruit iadul, moartea și mormântul și al cărui Sânge curățește toate păcatele și aduce sănătate, bucurie, mântuire și viață veșnică. Duhul Sfânt vorbește cu autoritate și face dovada Duhului, proclamând că Isus vine în curând, nu pentru a fi răstignit, ci pentru a fi împăratul încoronat al împăraților și Domnul domnilor.

PRIMA ÎNVIERE.

„Feriți și sfinți sunt cei ce au parte de întâia înviere! Asupra lor a doua moarte n-are nicio putere.“
(Apocalipsa 20:6a).

Dar iată ce minunăție;
Când din morminte, de sub cer,
Din fund de mări, din culmi de munți,
Neprihăniții morți învie.

În trupuri proslăvite vin,
Au fețe radiind de bucurie;
Cu strigăte de biruință,
Toți într-o clipă se înalță.

Schimbați de-a ochiului clipire,
În trup nemuritor se-mbracă;
Mai iute ca săgeata unui fulger,
Mai tare ca lumina unui soare.

O, ce imensă ceată bucuroasă,
Când vii și înviați se-adună,
Din taince morminte și din lume,
Când strigăt de arhanghel se aude.

Nici un nedrept nu ai să vezi în ceată,
Nici un nedrept atunci nu va-nvia;
Pe-al lor mormânt doar florile au viață,
Și trupurile lor acolo vor zăcea.

În marea dimineață a-nvierii,
O, dă-ne tuturor câte un loc;
Ca împreună cu cei sfinți curați
La binecuvântata-Ți Față să privim.

– Fratele A. Beck

O FAMILIE MISIONARĂ.

Într-o singură familie din Los Angeles sunt șapte persoane care au botezul Cincizecimii și care vorbesc în limbi. Tata, mama și copiii sunt umpluți cu Duhul inclusiv mica surioară care are vârsta de trei anișori. În familia aceea este un loc ceresc, iar la serviciile de rugăciune ținute în casa aceea, alte suflete sunt umplute cu Duhul. Toți sunt o familie misionară și sunt chemați în Africa. În timp ce se rugau în privința plecării în Africa, fiica cea mai mare, Bessie, s-a așezat la pian și la scurt timp a rugat-o pe mama ei să îi aducă un creion și o hârtie, pentru că Domnul i-a dat o cântare inspirată din capitolul șaisprezece din Evanghelia după Marcu. Mamei i s-a dat un verset. Cuvintele și muzica au fost primite din cer, și te însuflețește când le auzi cântate. Pentru că se așteaptă ca ei să plece nu peste mult timp în ogrorul lor de lucru, s-a ținut de curând un serviciu la Misiune, unde toată familia și-au ocupat fiecare locul la altarul de rugăciune, iar frații s-au rugat cu punerea mânilor peste ei ca să îi consacre în lucrare. A fost un timp de neuitat și fiecare dintre ei și-au împărtășit mărturiile și au cântat cântarea pe care Dumnezeu le-o dăduse. Numele lor sunt: fratele și sora William Cummings, Bessie, Frank, Ida, Mae, Mattie Belle și John. Acum urmează cântarea:

VINE ISUS.

(Marcu 16:15)

Mergeți în toată lumea voi sfinții Mei,
La oameni să ziceți că vine Isus;
Cuvântu-nvățând și bolnavi vindecând,
La toți să le spuneți: El vine curând!

Vine Isus, vine Isus;
Isus va veni în curând.
Mergeți în toată lumea voi sfinții Mei;
La toți să le spuneți: El vine curând!

Și cel ce va crede se va boteza,
La toți să le spuneți: El vine curând!
Și cel ce va crede nu e osândit,
La toți să le spuneți: El vine curând!

Cântarea aceasta a sfinților,
Că Isus curând va veni;
E semnul acela de la Rusalii,
La toți azi spunând: El vine curând!

ÎN DRUM SPRE SUEZIA.

Minneapolis, Minnesota, data 29 aprilie. – Aleluia lui Dumnezeu, Tatăl nostru și lui Cristos Isus, prin Duhul Sfânt care locuiește în noi. Ne-am întâlnit cu multe suflete înfometate în drumul nostru, iar aici în Minneapolis nu avem cum să scăpăm, suntem doriți când aici, când acolo, ca să le spunem despre Misiunea Azusa și despre experiența noastră. Frații Pendleton și Conlee fac tot ceea ce pot să facă. Slavă lui Dumnezeu. Oamenii vor să le spunem mai mult despre Isus și despre minunata Lui dragoste, sunt mulți înfomețați în rândul suedezilor în rândul altor națiuni. Simțim cum rugăciunile voastre ne însoțesc precum aripile de îngeri în jurul nostru. Aleluia! Am să vă întâlnesc pe toți înaintea tronului lui Dumnezeu. Ne pregătim să plecăm în careva dintre zilele acestea în Norvegia. Îi salut pe sfinți. – Ai voștri în Domnul, pentru totdeauna prin Sângele Lui. Helga, Amanda și Marion Iverson, Bulevardul Nouă, nr. 3301.

Cincizecimea s-a revărsat în Santa Barbara, California.

Lucrători botezați au plecat în Boston și Washington, Districtul Columbia și au deschis adunări, iar sufletele sunt în căutarea Cincizecimii lor.

Fratele și sora H. McLain, sora Agnes Jacobson și fratele Harmon Clifford au fost chemați în Chicago de la San Jose. În data de 1 mai ei au scris: „Pe drum am suferit un naufragiu, dar Dumnezeu ne-a salvat pe toți. Lăudat să fie Dumnezeu! Încă nu am început lucrarea, doar patru suflete au venit să ne rugăm pentru ele aici la locul unde ne-am oprit. Unul și-a primit botezul aseară și a vorbit în limbi. Unul a fost sfințit și un altul a fost uns cu untdelemn, iar din două persoane am scos draci. Laudă lui Dumnezeu.“ – Bulevardul Spaulding nr. 997 N, Chicago.

LA MISIUNEA AZUSA.

Trei zile de post și rugăciune au fost alese la Misiune pentru mai multă putere în cadrul adunărilor. Domnul a dat răspuns și sufletele au fost jertfite în jurul altarului de rugăciune în cea de-a doua seară. Cu toții am simțit o creștere a puterii în fiecare seară. În clipa în care se scriu aceste rânduri în birou, se simte puterea din adunare. Se aude imnul ceresc, strigătele și laudele sfinților. Toată după-masa a fost o slujire la altarul de rugăciune și sufletele aveau biruință. În dimineața aceasta a venit un frate zicând că Dumnezeu i-a arătat că firea încerca să se strecoare. Un alt frate a spus că Dumnezeu îi arătase același lucru toată seara. Lucrătorii îngenuncheau cu toții înaintea lui Dumnezeu și puterea s-a revărsat. Aceasta e calea biruinței a te pleca înaintea lui Dumnezeu. Marea nevoie este rugăciunea.

* * *

La Misiunea Azusa există o cameră de rugăciune pentru bolnavi. Acolo oamenii sunt vindecați în fiecare zi. Este o încăpere mare folosită pentru serviciul de rugăciune de dimineață și pentru studiul biblic. Încăperea se mai folosește și pentru cei care caută să își primească Cincizecimea. Duminica, atunci când se face chemarea la altarul de rugăciune, stăruitorii după Cincizecime trec la etaj, iar stăruitorii pentru mântuire și sfințire rămân la parter. Sufletele își primesc Cincizecimea chiar la altarele de rugăciune. Unii sunt mântuiți și sfințiți.

* * *

Recent, un frate a primit darul vorbirii în limba franceză. El a stăruit la Dumnezeu ca să își cunoască chemarea și în timp ce se afla sub putere, i s-a dat o vedenie despre Paris și a fost chemat acolo. Fratele a văzut Parisul cutremurat ca și cum ar fi fost o mare distrugere. Domnul i-a spus să meargă și să le predice Evanghelia acolo.

* * *

Într-o dimineață la parterul casei unde este Misiunea, două persoane au fost vindecate înainte de micul dejun. Într-o altă dimineață, la o închinare în familie, două suflete au căzut sub putere și unul a primit botezul cu Duhul Sfânt. Sala de mese este un loc binecuvântat. Puterea se pogoară astfel peste lucrători încât cu greu mai reușim să mâncăm ceva. Cântăm, vorbim în limbi și îl laudăm pe Dumnezeu în timp ce suntem la masă. Hrana din Cer este cea mai bună parte a mesei.

* * *

Duminică, 12 mai, chiar înaintea chemării la altarul de rugăciune din după-masa aceea la Misiunea Azusa, un băiețel a stat în picioare în spatele amvonului, având o mână ridicată și dând un scurt mesaj într-o altă limbă. Un frate a tălmăcit mesajul: „Cine are urechi de auzit să audă.“ Sunt atât de mulți cei care au mărturisit că acel băiețel nu a fost băgat în seamă până când cineva l-a adus în față și l-a întrebat dacă avea un mesaj. A fost o situație asemănătoare cu cea în care cineva a zis: „Este aici un băiețel care are cinci pâini de orz și doi pești.“ El a început să vorbească în limbi, aflându-se sub puterea lui Dumnezeu și mesajul a fost dat întregii audiențe prin intermediul unui translator. În cele din urmă, băiețelul a stat la altarul de rugăciune unde a continuat, iar Duhul vorbind prin el insista și îi chema stăruitor pe oameni să vină la Domnul și să nu depindă de o religie din mintea lor, ci să își corecteze inimile față de Dumnezeu. Seara, Duhul a vorbit pe aceeași linie prin alții în alte limbi care au fost tălmăcite. Domnul își alege proprii lui mesageri, chiar copii și chiar persoane needucate.

O MĂRTURIE ÎN ALTE LIMBI.

Chiar acum, la finalizarea acestui ziar, o soră a venit la biroul editorial în puterea Duhului zicând că Domnul nu îi va îngădui să meargă acasă până când nu transmite un mesaj. Ea a luat loc și a început să vorbească în alte limbi, pe care fratele, pe care Domnul la trimis din Zion City (Orașul Sion), a fost în stare să le tălmăcească. El a stenografiat paragraf cu paragraf. Când ea a încheiat, fratele a citit. Cu toate că ea nu știa nimic din cuvintele pe care le-a rostit, ea a spus că era exact experiența prin care ea, personal, trecea chiar atunci.

„O, cum Îl laudăm pe Domnul, pentru că El lucrează în mijlocul poporului Său, care vrea să înfăptuiască propria Lui voie desăvârșită, ca El să poată să fie slăvit pe pământ.

O, cum Îi dăm Lui toată slava pentru că El înfăptuiește aceasta de dragul Numelui Său și pentru ca lumea să poată să fie binecuvântată.

O, cum Îi dau eu personal Lui toată lauda pentru ceea ce a făcut pentru mine, mântuindu-mă, sfințindu-mă și botezându-mă cu Duhul Sfânt și cu foc, spre slava Numelui Său.

În dezgustarea mea eu m-am întors la Isus și am găsit în El odihnă și pace pentru sufletul meu. Slavă Numelui Său.

El m-a aflat că însetam după El, din pricină că am băut ceea ce lumea și bisericile încercau să le dea oamenilor pentru a-i mulțumi. Dar acum eu mă adap din apele vie și aflu răcorirea sufletului meu. Slavă Numelui Său!

Isus este atât de scump pentru mine, încât nimic din ceea ce mi se oferă în vremea aceasta nu mă va convinge să mă compromit cu lumea, cu firea sau cu diavolul, ci am să merg înainte cu El. Slavă Numelui Său Sfânt!

Pentru că El se ocupă de mine și îmi arată că trebuie să fac ceea ce El mă călăuzește și mă pregătește, spre slava Numelui Său Sfânt.“

Nu există nimic care să curețe, doar Sângele lui Isus. Dumnezeu nu cinstește altceva decât Sângele. Lumea aceasta este un morman de corupție și nu există nimic care să înlăture puterea satanică din oameni decât Sângele Mielului.

O femeie din San Marcial, New Mexico, a ajuns sub condamnarea cugetului într-o adunare pentecostală și a mărturisit crima de a-l fi ucis pe soțul ei în urmă cu douăzeci de ani. Acolo, o soră și-a primit Cincizecimea și vorbește în limba chineză. În seara în care a ajuns să primească Cincizecimea, ea a avut o vedenie despre Isus și a cântat și a propovăduit în limba chineză. O altă soră a primit vorbirea în limba indienilor Navajo.

CĂLĂUZIRILE DOMNULUI PENTRU TABĂRĂ.

Domnul tocmai s-a ridicat și a zis: „Scoală-te și scrie. Poporul Meu trebuie să fie adunat la un loc. Am poruncit această puternică tabără ca să am prilejul de a vorbi poporului Meu. Eu vin curând și am să le arăt lucruri mari.“ Slavă Numelui Său!

Iubiților, mă așteptam să mă întorc în Winnipeg, Canada, înainte de aceasta și m-aș fi întors dacă Dumnezeu nu mi-ar fi vorbit atât de clar în seara de 6 aprilie, tocmai când am încheat trei zile de post și rugăciune pentru ca Dumnezeu să îmi arate ce aveam de făcut. Cam pe la miezul nopții am auzit o lovitură ușoară la ușa mea. M-am ridicat și am ascultat, iar în timp ce ascultam Isus a apărut stând la o ușă lată de doi metri și înaltă de doi metri și jumătate, care părea că este între mine și cer, El având brațele întinse și cea mai frumoasă manta acoperindu-L până la vârful picioarelor și zicându-mi: „Nu este voia Mea că să îți duci familia înapoi în Winnipeg tocmai acum.“ Apoi, El a dispărut. După aceea, eu am adormit, dar din nou am auzit aceeași bătaie în ușa mea ca mai înainte, și m-am trezit. De data aceasta am fost și mai sigur ca niciodată că cineva era la ușa mea și am ascultat cu atenție ca bătaia în ușă să se repete și din nou. Isus a apărut în aceeași poziție în care tocmai dispăruse, numai că, de data aceasta, era ceva cu mult mai frumos decât ochii aceștia ar fi putut să vadă, iar când am privit dincolo de marginea mantalei Sale, o, câtă lumină, că omul nu își poate imagina sau ochii omului să fi văzut vreodată, o, cât de curat și de strălucitor – și totuși mă gândesc că încă pot să văd cu privirea – și cu brațele Sale întinse El mi-a zis: „Du-te! Spune poporului Meu, iată Eu vin curând“ și din nou a dispărut ca mai înainte. O, slavă Numelui Său! Iată că El vine atât de curând. O, fiți gata iubiților. O, cât m-a binecuvântat pe mine Dumnezeu și pe scumpa mea familie de când am primit ultimul număr al acestui ziar.

În noaptea de 23 aprilie nu am putut să dorm. Dumnezeu mi-a vorbit toată noaptea despre o mare tabără care avea să adune la un loc poporul Lui de pretutindeni pentru ca El să poată să le vorbească. Eu am aflat când am ajuns la Misiune, că El deja le vorbise la două surori, sfinte ale lui Dumnezeu, care mă așteptau acolo, ca să-mi spună. Așa că, de îndată, noi am pornit spre terenurile sugerate și imediat ce eu am pășit în acel loc cu toții am și ales unde să înălțăm imensul Tabernacol. Inima mea părea că se oprește, iar sufletul îmi era umplut. – O, slavă, slavă, slavă lui Dumnezeu – iar eu i-am zis uneia dintre ele: „Acesta este locul,” dar una dintre ele a zis: „Nu. Este un alt loc mai frumos în susul pârâului pe partea cealaltă.” Așa că am trecut cu toții pârâul mai sus, dar nici un alt loc nu părea să fi fost mai încântător. Ne-am dus în josul pârâului și am trecut înapoi pe partea cealaltă. Trebuie să mărturisesc că m-au pierdut, dar în timp ce mergeam pe mal în susul pârâului, ajungând la unul dintre cele mai frumoase pâlcuri de stejari, inima mea s-a oprit din nou, iar sufletul mi s-a umplut de bucurie și din nou am zis unuia dintre prieteni: „O, ce lucru neobișnuit, se pare că acesta este locul.” El m-a privit și mi-a zis: „Acesta este același loc.” Atunci, inima mea părea să spună: „Slavă, slavă, slavă! O, slavă Răscumpărătorului meu.” O, locul acesta este un loc sfânt. Dumnezeu își trimite Suflarea peste acest loc. Ori de câte ori eu merg în locul acela, se pare că cerul se deschide. Slavă lui Dumnezeu în locurile preînalte.

Săptămâna trecută am ieșit ca să localizez niște îmbunătățiri pe teren, și am ajuns la locul acela minunat unde scumpii frați munceau ca să pregătească terenul. Ei s-au adunat în jurul nostru și în timp ce cu toții am cântat: „Cât de drag ne este Isus,” Dumnezeu a revărsat Duhul Său. Cu toții am îngenuncheat ca să ne rugăm și în timp ce ne rugam Dumnezeu a deschis cerul și a vorbit prin noi în alte limbi, după cum ne dădea Duhul să vorbim. O, slavă lui Dumnezeu. În timp ce ne ridicam de pe genunchii noștri, eu am privit peste fețele fraților scumpi, care păreau că luminau de bucurie, iar ei au spus: „Acesta este un loc fericit, mai degrabă să rămânem aici, decât chiar în Strada Azusa.” Cu toții am hotărât ca în locul acesta să așezăm Cortul Copiilor.

O, iubiților, veniți la această tabără. Dacă nu puteți să veniți, atunci puteți să ne ajutați cu rugăciunile voastre. Al vostru în Isus, R. J. Scott.

Mai târziu am să vă scriu din Winnipeg, Canada. Adresa actuală: Strada Azusa nr. 312, Los Angeles, California.

În ultimul ziar s-a comis o greșală în adresa fratelui J. P. Boddy, care este păstor al Bisericii Penticostale din Lincoln Place, Pennsylvania. Noi l-am confundat cu fratele A. S. Copley, editorul micului ziar intitulat „The Full Gospel” (Evanghelia Deplină), din Cambridge, Ohio.

O soră din Findlay, Ohio scrie că într-o adunare penticostală de acolo, într-o dimineață de duminică, două surori au îngenuncheat la altarul de rugăciune înainte de începerea adunării. La scurt timp una dintre ele se afla sub puterea lui Dumnezeu și a început să vorbească într-o altă limbă. Cealaltă soră a început să cânte în limbi, iar până să înceapă serviciul printr-o cântare, altarul de rugăciune a fost plin și așa a continuat până după miezul nopții. Un frumos număr de suflete au primit botezul Cincizecimii.

Cerul a fost cercetat pentru a se găsi cineva care să poată să vină și să mântuiască omenirea aflată în suferință. Îngerii nu au putut să îplinească mântuirea. Omul nu putea să o îplinească pentru că era vinovat și condamnat la iad. Dar a fost găsit Unul din sufletul lui Dumnezeu – Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii. El a venit pe pământ, și-a vărsat sângele și a murit pe crucea de pe Calvar, a coborât în mormânt, a înviat și s-a dus la dreapta lui Dumnezeu. Noi credem în această slăvită Evanghelia care mântuiește bărbați și femei unul după altul.

Fratele Adolph Rosa a plecat din San Francisco în Portugalia să predice Evanghelia la ai lui de acolo.

CREDINȚA APOSTOLICĂ

ISUS VORBIND MIRESEI LUI.

(Cântarea cântărilor 4:7.)

Cântă-Mi scumpa Mea mireasă.
Cu drag Eu te iubesc;
Cu-al Meu sânge te-am cumpărat
De iad să te salvez.

Când cânți Mi-e drag să te ascult,
Și îți văd fericirea.
Iubita Mea, nu te-nfrica;
Nanicând nu te-ntrista.

Căci Eu cu drag te ocrotesc;
Și-ți port mereu de grijă;
Să nu duci lipsă în vreun fel
Colo în al tău suflet.

Iar ruga ta, Eu o aud;
Nevoia ți-o cunosc.
Și pentru că Mă prețuiești,
La tronul Meu am să te-nalț.

La dreapta Mea tu vei ședeă,
În slavă și-n mărire,
Iar în a Mea privire
Mai sus de ȱngeri șezi.

Truda-n curând se va-ncheia
Curând la tine vin.
Privește-n sus mireasa Mea;
Și slava-Mi vei vedea.

O casă Eu ți-am pregătit;
Cu locuri o mulțime;
Este zidită cu splendori
Gătită pentru tine.

Să nu spui că te-mbolnăvești
Căci Eu te ȱngrijesc.
Tot iadul va ȱnmărmuri
Cu Mine vei domni.

Ei neagra Sulamita-ți zic
Și mândri te ignoră,
Dar ȱn curând se vor mira
ȱn Cer când vei fi dusă.

Mai sus de oștile cerești
ȱn strălucire mergem
Iar trupul tău va fi schimbat
Și ce-i firesc vei fi uitat.

Rămâi doar credincioasă, scumpo
Uită de cele pământești;
Ce-s trecătoare ca un nor,
Și crucea bucuroas-o poartă.

Eu sus pe cruce-am atârnat,
Am sângerat și am răbdat;
Casa din Cer Eu am lăsat
Și totul pentru tine.

Tu știi cum ei M-au biciuit.
Și tot ei M-au scuipat;
Și când pe curce atârnăm,
Cum M-au batjocorit.

Am suferit al iadului tot chin,
Și Tatăl Fața Și-a întors;
Dar bucuros păcatu-ți am purtat
Și loc de păcătos Eu am luat.

Truda-ți Eu nu o voi uita
Iubesc fața ta tristă;
Eu o coroană îți voi da,
Și-un loc ceresc te-a aștepta.

În Paradis, cândva pierdut,
Mireasa Mea va fi;
Șezând sub purpura de vis
La marea de cristal privind.

Umblând pe străzile de aur,
Departate de păcatul omenesc,
Păzită și deplin de fericită,
Cu Domnul în etern va fi.

De tin' răul nu se v-atinge;
Nu vei mai știi singurătatea.
Prezența-Mi vei simți deplin
La fel și binecuvântarea.

Iar când Împărăția voi lăsa
În grija Tatălui Ceresc,
Slava, iubirea-Mi și blândețea
Le vei împărtăși.

– Fratele A. Beck

ÎN TRANSĂ DIVINĂ.

Noi știm că unii se uită cu defavoare la ajungerea sub putere și că mulți privesc vedeniile și descoperirile cu suspiciune. Dar cum poate oricine, care crede cu adevărat în Biblie, să se îndoiască de autenticitatea a ceea ce poartă deplin semnele faptului că sunt de la Dumnezeu și care sunt conforme împlinirii profețiilor și făgăduințelor Cuvântului Său?

„Atunci Duhul lui Dumnezeu a venit peste el.“ „Iată ce zice... cel ce aude cuvintele lui Dumnezeu, cel ce vede vedenia Celui Atotputernic, cel ce cade cu fața la pământ și ai cărui ochi sunt deschiși.“ (Numeri 24:3-4).

„Eu am rămas singur și am văzut această mare vedenie. Puterile m-au lăsat.“ „Mi-am plecat ochii în pământ și am tăcut.“ „Eu am deschis gura, am vorbit.“ (Daniel 10:8,15,16).

Când Cristos a vorbit despre venirea Mângâietorului, fiecăruia care îl iubește, a zis: „Eu îl voi iubi și Mă voi arăta lui.“ (Ioan 14:21).

„La lope, Petru, cel botezat în Duhul, a căzut în transă divină, stare în care el a văzut vedenia, a auzit un Glas care i-a îndepărtat toată exclusivitatea lui evreiască și care l-a trimis în Cesarea.“ (Fapte 10:9-20).

În 2 Corinteni 12:1, Pavel a spus: „E nevoie să mă laud, măcar că nu este de folos. Voi veni totuși la vedeniile și descoperirile Domnului.“ De asemenea, învățăm că atunci când Duhul începe să fie revărsat peste orice făptură în zilele din urmă, „fiii și fiicele voastre vor proroci, bătrânii voștri vor visa vise, și tinerii voștri vor avea vedenii.“ Dacă respingi realitatea acestor zile, ce vei face cu realitatea de același fel consemnată în Scripturi? Vei arunca Biblia, din cauza necredinței în aceste minunate și pline de putere lucrări ale Duhului în prezent? Lucrările se aseamănă foarte mult fiind consistente și iată ce va trebui să faci să accepți ceea ce același Dumnezeu al Bibliei cu siguranță face astăzi – Noile Fapte.

Alte consemnări inspirate ale transei divine sunt date în Scripturi. Pavel la convertirea lui a căzut sub puterea lui Dumnezeu. Astfel, el zice: „Când eram pe drum și mă apropiam de Damasc, deodată, pe la amiază, a strălucit împrejurul meu o mare lumină din cer. Am căzut la pământ și am auzit un glas care-mi zicea: "Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești?" "Cine ești, Doamne?", am răspuns eu. Și El mi-a zis: "Eu sunt Isus din Nazaret pe care-L prigonești."“ (Fapte 22:6-8).

Pavel, de asemenea, a mărturisit faptul că a fost în transă divină, în 2 Corinteni 12:2-4. „Cunosc un om în Cristos, care, acum paisprezece ani, a fost răpit până în al treilea cer (dacă a fost în trup, nu știu; dacă a fost fără trup, nu știu: Dumnezeu știe). Și știu că omul acesta (dacă a fost în trup sau fără trup, nu știu: Dumnezeu știe) a fost răpit în rai * * * și a auzit cuvinte care nu se pot spune și pe care nu-i este îngăduit unui om să le rostească.“

Tot astfel și Ioan spune: „În ziua Domnului eram în Duhul.“ (Apoc. 1:10). Ioan L-a auzit pe Isus vorbind și zice: „Când L-am văzut, am căzut la picioarele Lui ca mort.“ Întocmai după cum atât de mulți în această misiune au avut o vedenie a lui Isus și au căzut la picioarele Sale ca morți.

DESCĂTUȘAT PRIN RUGĂCIUNE.

Dumnezeu nu îți dă, prin puterea Duhului Sfânt, ceea ce nu este o limbă sau ceea ce nu are sens. Nu ai nevoie să vânezi pe cineva din jurul tău ca să îți tălmăcească. Cine face așa ceva e într-o situație la fel de rea, situație ca atunci când împăratul Saul s-a dus la vrăjitoarea din Endor. Oamenii s-ar putea să îți spună că este un fel de bolboroseală ceea ce tu vorbești, numai că tu știi că înseamnă ceva, întrucât Duhul Sfânt ți-a dat acel ceva. „De aceea, cine vorbește în altă limbă să se roage să aibă și darul s-o tălmăcească.“ Tălmăcirea e descătușată prin rugăciune. Eu sunt bucuros că Domnul are lucruri pe care diavolul nu poate să le afle. Dacă nu ar fi așa, atunci oricine ar putea să descătușeze tainele lui Cristos.

În biserica din Corint, limbile sunau atât de dulce, astfel încât cu toții doreau să vorbească în limbi, iar Domnul le-a arătat că tema propriu-zisă este drgostea. În 1 Corinteni 14, Pavel încerca să îi învețe pe cei din biserica aceasta rânduiala și înțelepciunea. Cu toții erau plini de râvnă și toată comunitatea credincioșilor botezați dorea să vorbească în limbi în același timp. Poate că începeau să cânte, fiind și foarte fericiți, iar după aceea cu toții porneau vorbirea în limbi deodată, așa cum am făcut și noi, iar cel care nu își primise botezul și care îl dorea și sufletele nemântuite și nesfințite au fost lăsate de o parte. Pavel a vrut să îi pună în rânduială, ca sufletele să poată să fie mântuite, sfințite și botezate cu Duhul Sfânt. Duhul prorocului este supus prorocului. Duhul Sfânt are întotdeauna o rânduială. Dacă tu ai adevăratul dar al vorbirii în limbi și vezi că Domnul nu ți-a dat darul prorociei ca să tălmăcești și dacă vezi că toată predica ta este în limbi, mai bine te-ai așeza și ai lăsa altcuiva o șansă. Nu continua să vorbești în limbi încă o jumătate de oră. Scriptura îți spune să taci, deci așează-te.

Biblia ne arată imensa nevoie de a predica și de a profeta într-o limbă înțeleasă. Domnul îți va da și tălmăcirea rugăciunii în limbi, precum vorbirea în limbi. Cel care vorbește într-o limbă înțeleasă este mai mare în biserică decât cel care vorbește în alte limbi, afară numai dacă tălmăcește.

Pavel a spus: „Aș dori ca toți să vorbiți în alte limbi, dar mai ales să prorociți.“ El vrea să mergem înainte și să primim lucruri care sunt și mai profunde. Pavel a spus că el vorbea în limbi mai mult ca toți ceilalți la un loc, punându-se astfel în rândul lor, pentru ca ei să vadă că el, Pavel, nu se lupta cu darul, pentru că, într-adevăr, el avea mai mult din darul pe care ei îl aveau.

UN MARTOR ÎN MICHIGAN.

Bulevardul Paw Paw, nr. 188, Benton Harbor, Michigan.

Dumnezeu m-a mântuit dintr-o viață de păcat și m-a umplut, dar nu m-a umplut doar pe jumătate, ci m-a umplut deplin, cu Duhul Lui Sfânt. Aleluia! Nu este nici un ceas din zi ca eu să nu pot să-L simt manifestându-se în firea mea. Eu simt puterea Lui prin toată ființa mea, chiar și acum.

Eu munceam în Boyne, un orașel în partea de nord a acestui stat, conducând o echipă pentru un om de afaceri. Într-o seară, după ce m-am îngrijit de echipă, un tânăr care era mântuit și cu mine ne-am hotărât să dormim în hambar. La vremea aceea, eu nu fusesem la un loc de închinare de câteva luni, nici nu mi-a vorbit cineva în privința sufletului meu. Dar știam ce trebuia să fac pentru ca să fiu mântuit. La scurt timp după pensionare, ceva venea peset mine și mi-am dat seama că era condamnarea pentru păcat. Am gemut sub povară și am apelat la Dumnezeu pentru îndurare. Când l-am rugat pe Lee (tânărul care era cu mine) să se roage pentru mine, el a fost surprins și a crezut că glumeam. Dar când și-a dat seama că ceea ce spuneam eu era treabă serioasă, s-a unit cu mine în rugăciune, iar eu am adus cauza mea înaintea Domnului și am continuat să mă rog pentru îndurare. Timp de aproape o jumătate de oră, dacă nu chiar trei sferturi de oră, am trecut prin ceva pe care doar cei care au avut parte de o condamnare profundă din pricina păcatului au putut să își dea seama. Dar slăvit să fie Numele Lui, că El și-a împlinit Cuvântul Său și prin mine. „Mă veți căuta, și Mă veți găsi, dacă Mă veți căuta cu toată inima.“

Am început să merg pe calea lui Dumnezeu, dar nu numai o dată a trebuit să mă lupt cu firea, iar în timp ce mă aflam în mașină, a trebuit să opresc și să merg pe jos, fie în pădure, fie într-un lan de porumb să caut iertarea. O, cum îi mulțumesc și cât de mult Îl laud pe Dumnezeu pentru îndurarea Lui.

După ce am fost mântuit și sfințit prin Sângele lui Isus, încă mai vedeam nevoia mea după focul și puterea lui Dumnezeu ca să ajung la privilegiul meu în Evanghelie, și nu am înțeles de ce duceam lipsă. Însă Dumnezeu a fost îndurător cu sfinții de aici din Benton Harbor și a trimis-o pe sora Robinson din Los Angeles la noi. Eu nu am acceptat învățătura ei la început, dar bineînțeles că Dumnezeu m-a făcut să accept și după câteva zile am început să-mi caut Cincizecimea și să aștept limbile ca dovadă. Unii zic că nu ar trebui să ne așteptăm la alte limbi, dar slavă să Îi fie adusă lui Dumnezeu, și mai bine să fie cât mai asemănător cum a fost cu ucenicii, dacă este cu putință. Pentru mine vorbirea în limbi a fost un martor că am primit botezul, întocmai cum a fost pentru Petru când se afla în casa lui Corneliu. Petru a înțeles că neamurile au primit Duhul Sfânt, fiindcă cei din casă au vorbit în limbi și Îl premăreau pe Dumnezeu.

La câteva zile, după ce am început să-L caut pe Domnul, El a călăuzit-o pe sora Robinson să își pună mâinile peste mine, pentru ca să pot să primesc botezul cu Duhul Sfânt și cu foc. Și la o săptămână din momentul în care sora a sosit, eu am primit botezul și am vorbit în mai multe limbi. La început am simțit că fălcile începeau să mă doară și în curând aveau să huruie. Starea aceasta a continuat cam o jumătate de ceas, iar după aceea am izbucnit în diverse limbi. Mai târziu, după câteva seri, în timpul unui serviciu, m-am rugat și am predicat cam o oră în limbi clare și distincte, cu atâta deslușire și cu un ton natural al glasului ca oricine care vorbește. După aceea, îngenunchind lângă o bancă pentru ca să Îi mulțumesc lui Dumnezeu că a folosit această nevrednică limbă a mea, Duhul a preluat din nou controlul limbii mele și m-am rugat în limba engleză. Eu am fost surprins de rugăciunea care a ieșit din gura mea. M-am rugat pentru fiecare, în mod personal, prezenți în încăpere. Și se pare că a fost exact ceea ce ei aveau nevoie.

Când Ioan a profețit despre venirea lui Isus el a zis: „El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc.“ La început nu mi s-a părut că am primit mult foc. Dar fiecare are parte, desigur, mai mult sau mai puțin de o experiență diferită. Însă, slavă lui Dumnezeu! De acum se împlinește o săptămână de când sunt atât de umplut, încât, uneori, mi se pare că am să fiu mistuit. – George H. Taylor.

DIN ALTE ZIARE PENTICOSTALE.

Doi lucrători pentecostali din Cleveland efectuează vizite la domiciliu. Când ajung la o familie a cărei limbă ei nu o înțeleg, cei doi îngenunchează și îl roagă pe Dumnezeu pentru limba respectivă pentru ca ei să poată să-L predice pe Isus acelor oameni. Dumnezeu răspunde la rugăciune, cei doi se ridică și de îndată Evanghelia se predică familiei în propria lor limbă.

O soră, ca răspuns la rugăciune, a fost învrednicită să vorbească unei femei de origine italiană într-un spital din Allegheny, Pennsylvania și să se roage cu ea în propria ei limbă. Femeia s-a convertit și a murit în Domnul.

* * *

Un tânăr a avut impresia că trebuie să vorbească unei femei arabe, care era vânzătoare ambulată. Tânărul s-a supus și s-a trezit că vorbea limba ei maternă și i-a vorbit despre Isus și creștinism. Ea a răspuns într-o engleză greoaie în privința religiei despre care vorbea tânărul.

* * *

Doi tineri din Pennsylvania, care și-au primit Cincizecimea, erau într-o adunare și Duhul a venit peste ei, iar ei au început să vorbească în limbi împreună. Amândoi au fost chemați să fie misionari în Africa și s-au trezit că se îmbrățișează unul pe celălalt, vorbind același dialect. Au fost mânați de Duhul la păgâni în Africa, s-au trezit înconjurați de acei săraci idolatri și li s-a dat și tălmăcirea la vremea aceasta cu privire la ce au zis. Li s-a arătat să citească din Ioan 14 și s-au trezit că deschid Biblia la capitolul acela, pentru ignoranții lor ascultători, cu toată sinceritatea sufletelor lor.

* * *

Un tânăr care tocmai și-a primit Cincizecimea și vorbirea în alte limbi, se afla într-o adunare și puternicul Duh de rugăciune a venit peste el, iar el a început să se roage în limbi. O femeie, care l-a auzit, i-a spus după adunare că el s-a rugat în limba suedeză și că ea a înțeles fiecare cuvânt. El venit la adunarea noastră câteva seri după aceea, și după ce a fost sub puterea lui Dumnezeu vreme de câteva ceasuri, tânărul a vorbit și a cântat un timp în limbi, și tot în limba suedeză.

* * *

În timpul recentei Convenții a Alianței Creștine și Misionare din Cleveland, Ohio, într-o după-masă, Duhul Sfânt a preluat controlul serviciului, punând la o parte programul și acordând libertate tuturor celor care și-au primit Cincizecimea să mărturisească și să vorbească ori să se roage în limbi. Fratele Henry Wilson, care a fost trimis din New York să investigheze mișcarea pentecostală, care se întărise mult cu lucrători și membri ai Alianței, a spus că le va transmite fraților din New York că această lucrare este a lui Dumnezeu, și că nici un om nu trebuie să-și pună mâna pe această lucrare.

* * *

Un frate din Cleveland, căruia i s-a cerut să se roage pentru vindecarea unei surori bolnave, în loc să se roage în felul vechi, el l-a rugat pe Duhul Sfânt să se roage prin el. Fratele a așteptat în liniște până când Duhul Sfânt a transmis mesajul: „Domnul este pentru trup și trupul este pentru Domnul.“ Sora a fost vindecată instantaneu și a căzut pe podea sub cercetare pentru o lucrare mai profundă a harului. Acest frate spune că, de când și-a primit Cincizecimea, poate să realizeze de o sută de ori mai mult într-o zi și mult mai ușor decât înainte. Pur și simplu totul are de-a face cu a-L lăsa pe Duhul Sfânt să facă lucrarea.

Pentru a căuta Cincizecimea, îngenunchează înaintea lui Dumnezeu și roagă-te până ajungi la baza stâncii, de unde cu inima ta poți să pretinzi făgăduința. Apoi îl vei lauda cu mare bucurie așteptându-L și „El te va boteza cu Duhul Sfânt.“ Este mare lucru a te ruga Lui și a-L lăuda.

Un tânăr care și-a primit Cincizecimea a avut impresia că trebuie să vorbească unui italian, dar a refuzat să facă așa, și a avut sentimentul că a întristat pe Duhul Sfânt, a mărturisit, s-a pocăit și a promis că se va supune în viitor. Curând i s-a îngăduit să i se repete testul, iar el s-a supus și a constatat că a fost în stare să vorbească limba italiană, ca urmare, a început o conversație despre creștinism cu acest străin.

În Misiunea soriei Ladd din Des Moines, Iowa, mulți au primit Cincizecimea și dovada din Biblie. Sufletele sunt mântuite și sfințite. Aproape doisprezece tineri au chemare pentru câmpurile de misiune din străinătate.

Dacă ai vreun idol în sufletul tău numai Isus mântuiește, altfel nu ai odihnă în suflet; dar dacă Isus e în sufletul tău atunci ai odihnă și putere.

Misiunea Azusa nu este capul acestei mișcări; noi suntem un trup de misiuni avându-L Cap pe Cristos. Toată slava să fie a lui Dumnezeu.

S-ar putea ca oamenii să lupte împotriva acestei Evanghelii, dar Evanghelia va rezista, pentru că e întemeiată pe Cristos care este Stânca și pe Cuvântul Lui veșnic.

Dumnezeu vrea bărbați și femei care vor propovădui această Evanghelie, fără teamă, cu îndrăzneală.

Noi nu trebuie să ne compromitem cu păcatul. Nu trebuie să predicăm că oamenii pot să fie mântuiți și cu un mic păcat ascuns în inimile lor; noi trebuie să îi învățăm că ei trebuie să trăiască vieți de curăție și sfințenie, fără înșelăciuni, fără calomnii și toată lista de păcate, iar Dumnezeu va fi întotdeauna cu voi.

„Slavă lui Dumnezeu pentru binecuvântata batistă. Am fost vindecată înainte ca batista să ajungă aici. Am simțit rugăciunile sfinților când Dumnezeu m-a vindecat. Când am luat batista din scrisoare, Domnul a revărsat o binecuvântare peste mine. Aici sunt doi bărbați din Dunn, Carolina de Nord, umpluți cu Cincizecimea. O, laudă lui Dumnezeu pentru astfel de oameni. În seara aceasta au fost șase pe jos căutând Cincizecimea. Slavă lui Isus. O, Îi mulțumesc Lui pentru darul Duhului Sfânt. Eu sunt la fântână și mă adap.“ – Doamna M. J. Wilson, Strada County, nr. 1903, Portsmouth, Virginia. Data: 3 mai.

„În adunarea din Dunn, Carolina de Nord, prima adunare din acest an, Dumnezeu m-a botezat în chip minunat cu Duhul Sfânt și am vorbit cu propria mea limbă în măsura în care eu însumi și cei care mă înconjurau au știut că a fost binecuvântatul Duh Sfânt care a vorbit. Fratele R. B. Jackson, un predicator al sfințeniei cu care eu obișnuiam să predic, a primit și el Duhul Sfânt. Eu și fratele Jackson am ieșit pe ogoarele albe ale secerișului ca să culegem pentru Isus. O, cât de minunat a revărsat El Duhul Său în mântuirea sufletelor, sfințirea credincioșilor, umplerea inimilor înfometate cu Duhul Sfânt. Acum, noi suntem angajați în una dintre cele mai frumoase adunări pe care le-am văzut vreodată. Lăudat să fie scumpul Lui Nume pe veci. De aici, noi vom pleca spre Portsmouth, Virginia căutând o biruință minunată. Eu am dulcea cunoștință că inima mea este curățită prin Sângele lui Isus și că Mângâietorul locuiește în mine și că El însuși vorbește.“ – D. M. Sellers, Dunn, Carolina de Nord. Data: 24 aprilie.

MUZICĂ DIN CER.

De multe ori se relatează cum s-a revărsat Cincizecimea în Los Angeles în urmă cu mai bine de un an, la o adunare de rugăciune într-o casă. Sora Jeannie Moore, care era prezentă în acea adunare și care și-a primit Cincizecimea, are următoarea mărturie:

„Timp de câțiva ani, înainte ca această minunată experiență să vină la noi, noi ca familie, căutam să cunoaștem plinătatea lui Dumnezeu, iar El ne umplea cu prezența Sa până când cu greu puteam să îi cuprindem puterea. Eu nu am avut niciodată o vedenie în viața mea, dar într-o zi, în timp ce ne rugam acolo acasă, au trecut prin fața mea trei cărți de vizită albe, pe fiecare fiind trecute câte două nume, de teamă eu puteam să le fi dat mai departe, văzând deja în mod distinct fiecare literă.

În 9 aprilie, 1906 îl laudam pe Domnul din adâncul inimii mele acasă, iar când s-a înserat și când ne-am dus la adunare, puterea lui Dumnezeu s-a revărsat, iar eu am fost botezată cu Duhul Sfânt și cu foc, cu dovada vorbirii în limbi. În timpul zilei eu îi spuseseam Tatălui că, deși doream să cânt sub putere, eram gata să fac altceva, oricare ar fi fost voia Lui, iar la adunare, când puterea s-a revărsat peste mine, mi-am amintit de cele trei cărți care trecuseră prin fața mea în vedenia pe care o avusesem cu câteva luni în urmă.

În timp ce eu mă gândeam la toate acestea și Îl căutam pe Dumnezeu, a apărut ca și când un vas s-ar fi spart înlăuntrul meu și apa dădea navală prin ființa mea și care, când a ajuns la gură a țâșnit într-un torent de vorbire în limbile pe care Dumnezeu mi le-a dat. Eu mi-am amintit numele de pe cărți: franceză, spaniolă, latină, greacă, ebraică și hindustani, iar în timp ce mesajul venea cu putere, atât de repede, încât doar câteva cuvinte ar fi fost recunoscute, tălmăcirea în limba engleză a urmat numele fiecărei limbi care îmi era dată. Eu am cântat sub puterea Duhului Sfânt în multe limbi, tălmăcirea era și a cuvintelor și a muzicii, ceea ce nu mi se întâmplase niciodată înainte, iar în casa în care se ținea adunarea, Duhul Sfânt m-a călăuzit la pian, la care am cântat sub

inspirație, deși eu nu învățasem să cânt la pian. În felurile acestea Dumnezeu continuă să mă folosească pentru slava Lui începând din acea zi minunată, iar eu Îl laud pentru privilegiul de a fi un martor al Lui aflându-mă sub puterea Duhului Sfânt.“ – J.M., Strada Azusa nr.312, Los Angeles.

Tălmăcirea multor mesaje în aproape fiecare limbă vorbită de Duhul Sfânt în alte limbi este că Isus vine.

Pagina 4

CREDINȚA APOSTOLICĂ

„VOI SUNTEȚI MARTORII MEI.“

„Lăudați-L pe Dumnezeu împreună cu noi. Scumpul nostru Domn în dragostea și îndurarea Lui a răspuns la rugăciuni pentru mine și pentru sora Nelson. El s-a pogorât și ne-a botezat cu Duhul Sfânt. El a venit la mine în data de 8 martie și mi-a dat dovada vorbirii în limbi. Lăudat să fie Numele Lui scump. Noi ne luptăm pentru credința dată sfinților odată pentru totdeauna, urmând tot ceea ce El are pentru noi, să nu ne trezim veniți târziu la nici unul dintre daruri. În prezent amândouă suntem departe în Calcutta, India, în aceeași casă cu domnul și doamna Garr pe care Dumnezeu i-a trimis din Los Angeles. Dumnezeu lucrează, însă dușmanul face tot ce poate să ne împiedice. Dar biruința e a noastră prin Sângele lui Isus.“ – Mary Johnson, adresa: „Court Lodge” Dehiwala, Ceylon.“

* * *

„Eu doresc să îmi trimiteti niște ziare de ale voastre la Credința Apostolică. Sunt foarte mult interesată să ajut la răspândirea acestei Evanghelii în țară și pot să le expediez acolo unde nu pot eu să merg. De când L-am primit pe El, pe binecuvântatul Duh Sfânt, am avut o mare dorință de a merge și de a le spune altora. Binecuvântează pe Domnul, oh, suflet al meu! Opt ani am fost mântuită, iar sfințită am fost paisprezece ani, fiind păzită de Duhul Sfânt, am păstrat curăția prin adevăr, întrucât Cuvântul este adevăr și binecuvântat să fie Domnul, în data de 13 martie, 1907, șocul electric al Duhului Sfânt din Cer a căzut peste mine. Parcă aș fi murit și am devenit neajutorată ca un copilăș. Parcă eram într-o altă lume, nu am putut să îmi dau seama. În data de 15 martie, El însuși a început să vorbească; atunci am știut că L-am primit, pentru că El a mărturisit despre El Însuși. Este adevărat. Slavă, slavă, slavă! Acum este slavă. Amin! Amin! Eu veghez în vederea venirii, plină cu bucurie, a zilei mileniului. De la sora noastră, sigilată cu acea făgăduință a Duhului Sfânt – Celia Freeman, Strada Willard nr. 610, Durham, Carolina de Sud.“

* * *

„În data de 28 martie mi-am primit Cincizecimea – lăudat să fie Dumnezeu. Timp de un an mă rugasem pentru putere ca să-L slujesc pe Dumnezeu. În luna noiembrie a anului trecut mi s-a înmănat un exemplar al ziarului Credința Apostolică. Eu am meditat la câteva lucruri, după care l-am lăsat de o parte. Au trecut cinci ani de când am dat totul lui Dumnezeu. În ziua de 28 ianuarie, după o suferință la care Dumnezeu a răspuns la rugăciunea înălțată prin credință, am zis: ‘Da, cred în botezul pentecostal cu Duhul Sfânt.’ M-am rugat sincer timp de șase săptămâni, spre sfârșitul căruia W. E. Woody din Chicago, Illinois, a venit în orașul nostru și a început serviciul pentecostal. Eu am mers, am continuat să-mi păstrez credința și mi-am primit binecuvântarea la doar două luni de la ziua în care am primit adevărul. Am fost trezită noaptea la ora unu și jumătate după un somn dulce revigorant și am simțit un fior ciudat, dar dulce, trecând prin tot trupul și prin toată ființa. Am auzit ‘Glasul blând și liniștit’ zicând: ‘Eu vin.’ Sufletul meu a zis: Slavă! Mușchii din mădulare, brațele, mâinile și gâtul toate se mișcau și se zbăteau, dar o bucurie atât de minunată m-a umplut ca și când nu aș fi avut cuvinte să le exprim. Mușchii gâtului meu s-au crispat, limba a început să se miște și, lăudat să fie Dumnezeu, am început vorbirea într-o altă limbă necunoscută. De atunci, am vorbit în mai multe limbi și am și cântat în acele limbi. Știu că unii zic: ‘este diavolul’, alții gândesc ‘este isterie,’ dar slavă lui Dumnezeu. Eu știu că ‘toate acestea sunt de la Isus.’ Nu prea înțeleg de ce unii dintre oamenii lui Dumnezeu doresc putere, dar se pare că obiectează față de maniera Bibliei de a primi putere. Mulțumiri să fie aduse lui Dumnezeu pentru darul nemaipomenit al dragostei Lui și pentru tot ceea ce darul înseamnă.“ – Josephine A. Newton, Bulevardul Horton nr. 437, Grand Rapids, Michigan.

* * *

„Din nou și din nou m-am rugat lui Dumnezeu pentru putere ca să lucrez pentru El și ca să trăiesc pentru El. Când eu și soțul meu am venit prima dată la adunările din Strada Azusa eu am crezut că sunt de la Dumnezeu, dar mai târziu, după o săptămână, eu l-am lăsat pe Satan să aducă gânduri în inima mea împotriva lor și am rămas în întuneric. Îmi mulțumesc lui Dumnezeu, că El m-a scos din întunericul acela, iar de atunci mi-am dat seama că mâna Atotputernică a lui Dumnezeu era peste Misiunea aceea. Deși nu mi s-a îngăduit să particip la Misiunea Strada Azusa, am avut privilegiul de a mărturisi luni la rând puterea Duhului Sfânt în soțul meu. A venit și vremea când am fost învrednicită să particip la două adunări de duminică, cu o rugăciune în inima mea care a izbucnit în laude când am văzut lucrările Lui minunate. Am fost mai mult însetată decât oricând după apa vie (Ioan 4:10-14) din Cer. Am hotărât ca munca mea să se oprească, cu excepția a ceea ce era de trebuință, până când setea sufletului meu însetat a fost stâmpărată. În ziua de marți cam pe la ora unsprezece, am îngenuncheat în rugăciune și laudă. Am simțit puterea Duhului Sfânt cum îmi străbate ființa, preluând controlul treptat. Duhul m-a așezat atât de ușor pe spate, jos pe podea, având controlul complet și în starea aceea am continuat propovăduirea și cântatul în alte limbi de la ora paisprezece până la ora cincisprezece. Cât de mult Îl laud. Duhul a cântat prin mine cântările: „Mângâietorul a venit“ (The Comforter has come), „Jos unde Apa Vie curge“ (Down where the Living Waters flow), „Frumoasele mâini care mă cheamă“ (Beautiful beckoning hands) într-o altă limbă. El ne-a îngăduit o vreme să vorbim împreună într-o altă limbă. O, ce privilegiu. O, cât de mult Îl laudăm pe Dumnezeu pentru că ne conduce în lumina care strălucește pe pământ, venind din Cer.

Iubite cititor, dacă ești nemântuit pregătește-te să-L întâlnești pe Mântuitorul plin de dragoste, care a plătit imensa datorie pentru răscumpărarea noastră. Fii gata când El vine. Iacov 5:7-8, Apocalipsa 1:7; 22:20. Dragul meu copil al lui Dumnezeu, stăruie până când vei fi primit puterea, Fapte 1:8 – Doamna Alson Vincent, Covina, California.

* * *

„Eu vreau să Îmi mulțumesc lui Dumnezeu că trăiesc în vremurile acestea. Domnul a înfăptuit o lucrare minunată pentru mine și pentru familia mea. Când aveam doisprezece ani am fost mântuită și am trăit ca o adevărată fată creștină timp de câțiva ani, iar în acea vreme am fost chemată să merg în Africa. Frecventam Universitatea Clark și am fost încurajată de misionari veniți din nord că, atunci când am să fiu destul de mare, am să pot să mă duc, întrucât eram o bună credincioasă a Bisericii Metodiste Episcopale. Cu trecerea anilor am început să fiu nepăsătoare și pierzând-o pe scumpa mea mamă, care era în vârstă, o bună femeie creștină, nu mai aveam pe nimeni care să mă încurajeze. Într-o zi Dumnezeu Însuși a început să-mi vorbească și mi-a spus să citesc Biblia, iar eu eram apăsată de condamnare pentru că nu eram într-o relație corectă cu Dumnezeu. L-am căutat cu sinceritate și am fost îndreptată, iar timp de mai multe săptămâni eu am cântat din nou și din nou:

Este bine astăzi sufletul meu? (Is it well with my soul today?)

Copila mea cea mai mare a început să aibă îndoieli și mi-a urmărit viața și, oh, cât am încercat că mă comport corect înaintea ei, și laudat să fie Dumnezeu, El m-a păzit, iar când am venit în California din Atlanta, Georgia, în luna iunie a anului 1903, am auzit despre sfințire, fiind călăuzită de Dumnezeu la o biserică unde se predica sfințirea. Îl laud pe Dumnezeu pentru că m-a călăuzit. Mai târziu am ajuns să simt condamnarea și am început să caut până când Domnul într-adevăr m-a sfințit și eu pot să spun că a fost o lucrare dusă până la capăt. De atunci trăiesc sub scumpul Sânge și sunt fericită. Isus m-a păzit de păcat. Slavă Numelui Său. Când am auzit de botezul Duhului Sfânt cu dovada din Biblie am crezut că este imposibil ca Domnul să facă ceva pentru mine, și totuși căutam și mai multă putere. Mă ridicam ca să se roage pentru mine, și le spuneam oamenilor că nu aveam puterea de la Dumnezeu ca să câștig suflete. A doua oară când am mers la adunarea de pe Bonnie Brae din Los Angeles, am primit o mare ungere. Părintele meu Ceresc mi-a vorbit în seara aceea. El m-a întrebat dacă eram dornică să Îl urmez pe Isus oriunde El m-ar conduce? Eram eu oare dornică să ies din rândul celor din biserică și să Îl urmez pe Isus? O, am zis eu, da sunt, făcă-se voia Ta. O, dragi cititori ai acestui ziar, eu nu pot să vă spun cum a venit puterea lui Dumnezeu peste mine, iar El mi-a spus că, dacă am să Îmi fiu credincioasă, El îmi va mântui toată casa și alte suflete scumpe. În data de 5 iulie a anului 1906 – am primit botezul Duhului Sfânt cu dovada din Biblie, și de atunci soțul meu și cinci copii au fost mântuiți, sfințiți și botezați cu Duhul Sfânt. Acum suntem gata să mergem în Africa, o familie alcătuită din nouă suflete. Noi cerem sincer ca sfinții să se roage ca Dumnezeu să ne păstreze smeriți și noi să putem să fim în mâinile Sale precum lutul în mâinile olarului. O, cât de mult Îl laud pe Dumnezeu pentru ceea ce a făcut El pentru copiii mei. Ei sunt o binecuvântare pentru mine. Tot ce am este pe altar, ca să rămână acolo tot timpul și în veșnicie. Pot să vă spun despre minunatele lucruri pe care Dumnezeu le-a făcut în familia mea de când a venit Mângâietorul. Slavă Împăratului nostru. Eu am să-L laud pe vecie.“ – Doamna Emma Cummings, Strada Azusa nr.312, Los Angeles, California.

* * *

„Eu am simțit că Duhul vrea ca eu să scriu câteva rânduri pentru slava Dumnezeului nostru în felul în care El mă călăuzește – chiar ca mic copil, fără să știu ce urma să primesc și fără ca eu să fi încercat să cercetez marile minuni în felul propriu al lui Dumnezeu. O, lăudat să fie Numele Lui Sfânt pe veci, că Sfânt, Sfânt, Sfânt este Dumnezeu nostru, plin de dragoste, de atență îndurare și bunăvoință iubitoare. Inima mea se topește în lacrimi ori de câte ori eu îl laud. Când am auzit pentru prima dată despre copiii lui Dumnezeu că primesc darul vorbirii în limbi, m-am dus în camera mea și i-am spus Tatălui meu Ceresc despre aceasta. Eu L-am rugat să îmi trimită călăuzirea Lui și Duhul Lui, care să mă conducă și care să mă țină foarte aproape de Isus, pentru că am fost avertizată împotriva acestei lucrări. Eu L-am mai rugat pe scumpul Tată să îmi dea acele de daruri pe care El le avea pentru mine și să mă pregătească pentru așa ceva în felul în care El dorea să mă îmbrace: „Pentru că eu sunt copilul Tău, scumpe Tată, iar Tu știi că eu cred Cuvântul Tău și făgăduințele Tale.“ Așa că am continuat lucrul meu acasă, fără să mă îngrijorez vreodată sau fără chiar să mă gândesc mult la daruri, mă preocupa doar rugăciunea obișnuită și citirea Cuvântului în fiecare zi. Atunci, Isus avea părtașie cu mine și Duhul Sfânt mă binecuvânta. Am avut parte de ungere în urmă cu vreo optsprezece luni; iar în urmă cu șase luni am primit și eu dovada din Biblie, cântând și vorbind în limbi.

Prima dată când am fost la scumpa Misiune Strada Azusa m-am dus să beau apă (după serviciul de dimineață, la ora prânzului) și când am venit înapoi la copilul meu, bunul Domn m-a întâmpinat pe drum, iar eu eram istovită, cu fața la pământ, pe o bancă lângă ușa din spate, și eram precum lutul în mâna Olarului. Eu nu am înțeles, am crezut că am să mor, în timp ce puterile mă părăseau. Dintr-o dată m-am odihnit în mâinile lui Dumnezeu pentru ca El să înfăptuiască și să conducă deplin după voia Lui. Gâtul și limba mea au început să lucreze într-o manieră specială, iar în curând mă bucuram având noul meu dar. Sora Hagg a venit la mine, am conversat și am cântat împreună într-o limbă necunoscută. Lăudat să fie Numele Lui Sfânt. De asemenea, la vârful degetelor mele am primit și limba surdo-mută.

Isus al meu este mult mai real pentru mine decât a fost vreodată, Duhul Sfânt este mai gelos pe viața și inima mea. Eu am suferit mult în timpul procesului de curățire, așa cum se curăță aurul și argintul în foc, Zaharia 13:9, Maleahi 3:3, Psalmul 66:10. Noi suntem încercați, modelați, purificați, trecuți prin suferință și curățaiți de Duhul Sfânt, prin Sângele lui Isus Cristos, Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre. Slavă! Aleluia! Noi rămânem și ajungem mai mult decât biruitori, spre biruință. Eu nu am înțeles focul sfințirii. Eram ca un copil fără înțelegere. Pe măsură ce Dumnezeu a continuat să lucreze în sufletul meu, eu am crezut că Dumnezeu m-a părăsit, că a luat Duhul Lui de la mine. M-am rugat și am strigat către Domnul. Am privit în urmă la cei patru ani ai mei de când am cerut umblarea creștină și de când L-am cunoscut și iubit pe Isus. M-am născut din nou, diavolul nu putea să mă determine să cred altfel, nici ispitele lui nu puteau să mă determine să dau înapoi, ci eu am înaintat către țintă.

Într-o dimineață m-am trezit dintr-o dată și Isus îmi vorbea, așa cum a vorbit Bisericii în Apocalipsa 3:15-22. A fost glas de bărbat, dar dulce și blând. Apoi, am fost pusă pe cântar și am fost găsită fiind ușoară. Am tremurat și îmi era frică, dar după aceea, din nou, același Glas mi-a spus: „Am să te îmbrac cu neprihănirea Mea.“ Slavă lui Isus. M-am agățat de făgăduința aceea timp de trei săptămâni. Citeam Biblia, dar nici una dintre făgăduințe nu părea să fi fost pentru mine, doar judecata. Astfel am suferit mai bine de trei săptămâni și într-o după-masă a venit umplerea dând și peste margini. M-am bucurat de o porție dublă a dragostei și îndurării lui Dumnezeu. O, ce bucurie negrăită. Apoi am avut nevoie de o mie de limbi ca să-i aduc laude Mântuitorului meu. Încă mai am nevoie de mai multă dragoste, în fiecare zi, de har nou, răbdare și putere. Eu stau sub Sângele înnoit în fiecare zi, în fiecare ceas, așa după cum scrie într-un mic pliant: ‘Ascuns vederii și neștiut, dar nu față de Dumnezeu,’ pentru că am Stânca Albă, Pecetea și un Nume Nou, sunt îmbrăcată în neprihănirea Domnului și Mântuitorului meu, Isus Cristos. Eu am fost vindecată în urmă cu vreo câteva săptămâni de o rană avută la mână. Lăudat să fie Numele lui pe vecie. Acum încă sunt un copil, gata pentru orice Tatăl meu dorește să facă cu mine.

Rugați-vă pentru mine dragii mei, pentru că am nevoie de mai multă răbdare și liniște și de mai multă putere și înțelepciune cu copiii mei. Isus vine curând. O, fie ca toți să ne dezbrăcăm în vederea alergării, dezbrăcați de toate vorbele prostești de nebunia îmbrăcatului și a modei, de pofta ochilor care este în lume. Vă îndemn femeilor să umblăm ca niște femei sfinte, nu după fire, ci cu modestie și smerenie. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți, în Numele lui Isus.“ – A voastră umilă soră, Watts, California.

UN LUCRĂTOR AL MISIUNII PENIEL A FOST BOTEZAT.

O, premăriți pe Domnul cu mine, vă îndemn să înălțăm împreună Numele Lui. „Pentru că Cel Atotputernic a făcut lucruri mari pentru mine. Numele Lui este sfânt.“ Pe când mă pregăteam pentru vacanță în luna iulie a anului trecut, am zis: „Cât de mult mi-ar plăcea să merg într-o adevărată tabără în vara aceasta.“ Ei bine, lăudat să fie Domnul că am găsit una și la care am participat chiar de atunci.

Când am intrat în mica biserică din Monrovia, în ultima duminică din luna iulie, nu am știut ce avea Dumnezeu pregătit penteru mine, dar sunt bucuros că m-am dus. Unii dintre oamenii de la Credința Apostolică aveau adunări acolo. Când i-am auzit vorbind în limbi, m-am gândit, acum e momentul ca să primesc limba chineză. Eu fusesem într-o Misiune Chineză și mă rugasem pentru această limbă timp de aproape patru ani.

M-am dus la altarul de rugăciune și am început să mă rog. O, Doamne, dă-mi limba chineză. Cineva a zis: „N-ar fi mai bine să-l lași pe Dumnezeu să lucreze în felul Lui?” Rugându-mă, am aflat că nu aveam mărturia sfințirii mele. M-am rugat până când Dumnezeu mi-a dat mărturia că lucrarea a fost împlinită. Puterea lui Dumnezeu a venit peste mine și eu eram aplecat cu fața la pământ. Întotdeauna îmi era teamă de astfel de demonstrații, și imediat când puteam mă ridicam. Cineva a spus: „Ai dreptul la botez, cere-l,” dar eu știam mai bine. Am ostenit să tot cer ceva despre care nu eram sigur că aveam. M-am dus acasă bucurându-mă, știind că am fost sfințit.

În prima zi a săptămânii m-am dus la o adunare ținută într-o casă, am îngenunchat ca să mă rog și din nou puterea lui Dumnezeu a venit peste mine, iar eu eram pe podea. Domnul mi-a vorbit, zicându-mi cum ar fi fost dacă aș fi primit botezul Duhului Sfânt. Eu am spus: „Îl doresc orice ar costa.” Un sentiment ciudat a venit peste mine, încât am crezut că am să mor și am zis: „Dacă mor am să merg în Cer pentru că îl caut pe Dumnezeu.” Am început să tremur din tot corpul, nu știam ce însemna, dar după puțin timp mi-a venit în minte faptul că Dumnezeu mă scutura ca să mă elibereze de opiniile mele și de noțiunile mele cu privire la lucruri. Atunci, am zis: „Doamne, să fie în felul Tău.” Limba mi s-a răsucit, gâtul îl simțeam în mod ciudat și am început să rostesc silabe. Tocmai atunci, un alt stăruitor a început să strige: „Slavă! Slavă! Slavă!” Mi-am zis: „Iată ce vreau, dar nu vreau să scot aceste strigăte ciudate.” Dintr-o dată m-am oprit. Când m-am ridicat, era bucurie în inima mea, dar am căzut pe spate. Nu eram mulțumit. Mă rugasem ani la rând pentru botezul Duhului Sfânt. De câteva ori m-am gândit că aveam botezul, dar în curând aveam să aflu că nu îl aveam.

În ziua de marți m-am dus la biserică din nou. Curând după ce m-am așezat am început să tremur și am zis: „Doamne, procedează cu mine în felul Tău.” Nu a durat mult și m-am trezit pe podea și timp de aproape cinci ceasuri Domnul a procedat în felul Său. Am început să mă rog în limba chineză pe care o învățasem în nădejdea că Dumnezeu avea să-mi folosească limba și să vorbesc fluent. Dar El a îngăduit ca dușmanul să mă apese până când am strigat: „O, Doamne, dă-mi botezul Duhului Sfânt și nu îmi pasă dacă după aceea nu am să mai vorbesc niciodată în limbi.” Curând am simțit puterea lui Dumnezeu venind peste mine în chip puternic și am început să vorbesc într-o limbă necunoscută și să cânt cu unul dintre lucrătorii care se ruga cu mine. Măinile au început să se miște cu iuțeală peste trupul meu, iar eu am știut că am cerut vindecare, mâinile mele s-au dus la ochii mei și ochelarii mi-au fost luați și puși pe podea și de atunci nu i-am mai folosit niciodată. Când m-am ridicat știam că aveam botezul cu Duhul Sfânt, și îl am și astăzi. Aleluia! Romani 8:11 se împlinea și față de mine. Lăudat să fie Numele Lui Sfânt. „Aceasta este calea pe care de mult timp am căutat-o și am plâns pentru că nu am găsit-o.” Această viață în Duhul Sfânt este binecuvântată. Eu nu am avut niciodată bucuria, libertatea și puterea pe care le am acum. Strigătele curg fără nici un efort din partea mea. Am vorbit în trei limbi care au fost tălmăcite. Într-o vedenie am văzut fața unui băștinaș a cărui limbă eu o vorbesc și de aceea spun: „Iată-mă, trimite-mă.”

„El m-a dus în casa de ospăț, și dragostea era steagul fluturat peste mine.” Eu mă ospățez din mana ascunsă și Slava Lui îmi umple sufletul. Aleluia! Sunt atât de fericit că am mai mult de o limbă cu care pot să îl laud.” – Mae F. Mayo, Strada Azusa nr. 312, Los Angeles.

CINCIZECIME ÎN SAN JOSE ȘI ÎN PORTLAND.

Bulevardul al Doilea nr. 235, Portland, Oregon, data 6 mai. – Lăudat să fie Numele Lui pe veci. Ne-am dus de la Santa Rosa la San Jose, California unde am stat o săptămână. Domnul a mântuit și a sfințit pe unii și a botezat încă cinci cu Duhul Sfânt și le-a dat dovada din Biblie, vorbirea în limbi noi. Am botezat 17 persoane în apă prin scufundare în ultima zi în care am fost cu ei, iar Domnul ne-a binecuvântat pe toți. Între scumpii sfinți s-a văzut mare dragoste și unitate. Trei frați scumpi umpluți cu Duhul Sfânt și credință, au fost puși de o parte ca diaconi potrivit cu Tit 1:5, dar și cinci surori scumpe care să se îngrijească de tinerii convertiți care au fost umpluți cu Duhul Sfânt. Domnul și-a revărsat binecuvântarea Lui peste noi când ne-am pus mâinile peste ei și când ne-am rugat pentru ei. Nu este nici o îndoială că El a încuviințat această scumpă lucrare.

Am plecat de acolo în ziua următoare. Vreo 25 sau 30 de sfinți scumpi ne-au condus la gară, unde am plâns și am cântat scumpe cântece de bucurie și mângâiere, până când trenul a plecat. Ne-am oprit în Oakland și San Francisco și le-am urat bun-rămas scumpilor de acolo, apoi am început călătoria noastră spre Portland, Oregon.

Noi am avut parte de o călătorie deosebită și am sosit aici în seara zilei de vineri. Ne-am dus la adunarea unde este fratele Glassco. Domnul ne-a binecuvântat în chip minunat în timpul serviciului, iar o scumpă păcătoasă a fost mântuită, sfințită și botezată cu Duhul Sfânt. Domnul a umplut gura ei cu un răs sfânt, a vorbit în limbi noi și

de atunci ea este sub puterea Lui, plină de fericire și bucurie. Ea nu a mai fost niciodată în adunările noastre. Micuțul ei frate a fost și el botezat cu Duhul Sfânt în seara trecută.

Ieri a fost o zi glorioasă. Opt persoane și-au primit Cincizecimea ca în Fapte 2:4, „Și toți s-au umplut de Duh Sfânt și au început să vorbească în alte limbi, după cum le dădea Duhul să vorbească.“ Un biet păcătos, un băiat, a venit și a bătut la ușă, după ce prima parte a adunării s-a încheiat, și a zis că dorea să fie mântuit. El a fost mântuit, sfințit și botezat cu Duhul Sfânt, vorbind în limbi până la ora unu și jumătate noaptea. Eu l-am auzit mergând singur pe stradă, spre casa lui, vorbind și cântând în limbi:

„Da iubesc pe Isus,
Da, iubesc pe Isus,
Da, iubesc pe Isus,
Ce mult El m-a iubit.“

Fiecare dintre acești scumpi au primit o limbă clară, distinctă și au fost umpluți cu putere.

Scumpul frate Glassco și-a primit botezul, a vorbit în câteva limbi și a predicat în limbi. Toți sfinții scumpi s-au bucurat mult văzându-l că a mers până la capăt, aceasta însemnând mult pentru ei. El este un scump slujitor al Domnului și a fost mult folosit în viața lui sfințită la mântuirea oamenilor. Mult mai mulți sfinți scumpi au fost puternic unși pentru botez și zăceau sub putere în jurul altarului de rugăciune. Clădirea a fost aglomerată și a avut accesul blocat, iar mulți au trebuit să rămână afară în stradă. O mare condamnare apăsa oamenii, până când aproape că nu s-a mai auzit nici o batjocură. Locul acesta pare a fi acum gata pregătit pentru o măturare a revărsării Duhului Domnului.

Cu multă dragoste din partea sorei Crawford și sorei Rees. – Al vostru în Domnul, Henry Prentiss.

„Înainte – noi strigăm,
Credincioși până plecăm;
Mirele-i pe punct să vină;
Candela să-ți fie plină,
E strigătul din miez de noapte!“

Am fost privilegiat să fiu în Casa Misiunii din Alliance, Ohio, săptămâna trecută. Cu siguranță că Dumnezeu are un trup sfințit de tineri botezați acolo, iar atmosfera în sine a fost parfumată cu rugăciune, iar Duhul Sfânt este onorat și scumpul frate Lupton predică scumpul adevăr în Duhul Sfânt. Smerenia se manifestă la fel și la cei însemnați și la cei mai puțin însemnați. Bindecuvântat să fie Dumnezeu. Scumpul tineret de acolo își primește chemările de la Dumnezeu pentru câmpurile lor de lucru. O, este cu adevărat o plăcere să vezi un trup ca acela, alcătuit din tineri sinceri, plecând și iar plecând pentru Dumnezeu. Dumnezeu să aibă milă de oamenii Sfințeniei care resping lumina. Eu sunt atât de recunoscător pentru că nu a fost nici o prejudecată în inima mea când am auzit de lumina aceasta pentru prima dată. – Al vostru în Isus, Pearl Bowen, Strada Gale, nr. 118, Akron, Ohio.

„Pentru mine este minunat să aud de Cincizecime. Prima dată când am auzit de ea, nu am avut nici o îndoială în minte. Chiar dacă nu o înțeleg – și aceasta încă nu este treaba mea – binecuvântat să fie Dumnezeu – El poate să se adapteze, iar eu am să spun: Amin! Domnul m-a folosit ca să vindece doi oameni doar prin punerea mâinilor peste ei și mulțumindu-i Lui. Ei au fost imediat vindecați și nu aș putea să spun pentru cât de mulți eu m-am rugat și care au fost vindecați. Cât despre mine, mă aflam într-o stare critică și nu am crezut că am să fiu bine vreodată; dar din toată inima am dorit să fiu tot ceea ce Sângele mă chema să fiu. Am venit la Dumnezeu din toată inima, ca să-mi găsesc locul în El. Iar când Duhul Sfânt m-a izbit, El nu a lăsat nimic în trupul meu care să reprezinte lucrul diavolului. Toată slava este a Lui, care m-a răscumpărat. Glorie! La doi ani după aceea, într-o dimineață, când mă rugam, Duhul Sfânt îmi citea 1 Ioan 2:5, eu așteptând două zile în Domnul. Și cum stăteam și Îi vorbeam despre ce era în Cuvântul Său pentru mine, instantaneu El m-a găzduit în El Înșuși, așa că nu a trebuit să merg la culcare să mă odihnesc în ceasul acela și am lucrat din greu de atunci încolo. Nu simt nimic care m-ar opri ca și când am început. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți, aceasta este rugăciunea mea. Fiți smeriți. Sunetm câțiva care așteptăm în Domnul. Dragostea mea tuturor. – Joseph Robbins, Bulevardul Arsenal, nr. 936, Columbus, Ohio.“
